

maa afstaa fra at komme paa Landet i Ferien, fordi der ikke kan ydes dem Billet, medmindre — som det ogsaa hyppigt sker i Kjøbenhavn — Skolepersonalet skilinger sammen til at købe Billet til Børnene. Det glæder mig, at den højtærede Minister i Udvalget har stillet sig velvillig over for dette Spørgsmaal. Jeg tror, det fortjener at tages under Overvejelse, om ikke Antallet af Billetter til kjøbenhavnske Skolebørn kunde blive forhøjet.

Jeg kommer derefter til at omtale det Samraad, der er blevet afholdt vedrørende de 2 nye Færger, der skulle anskaffes til Gedser. Vi vide jo i Forvejen, at disse 2 Færger ere givne i Entreprise, den ene til Helsingørs Skibsværft, den anden er desværre gaaet til et Skibsværft i Tyskland, nemlig til Schickau i Elbingen, der for en Pris af 855,715 Kr. har faaet Hjulfærgeren i Entreprise. Skruefærgeren skal bygges paa Helsingørs Skibsværft for 1,020,000 Kr. Det er de to laveste Tilbud, der ere antagne, og der er for saa vidt intet at sige hertil. Naar man kun søger at faa sit Arbejde gjort for den billigst mulige Pris, er det selvfølgelig Administrationens Pligt at antage de billigste Tilbud. Men det forekommer mig, at man i en Sag som denne ikke alene har den Side at varetage, at man antager det laveste Tilbud, men at man ogsaa bør se paa, hvorledes Forholdene ere herhjemme. Der er jo andre, navnlig Burmeister & Wains Skibsværft, som have gjort Tilbud om at bygge Hjulfærgeren, men den Pris, Burmeister & Wain forlangte, var ganske vist betydelig højere end det tyske Firmas Pris, nemlig 144,000 Kr. højere end Schickaues i Elbingen. Nu kan man vistnok sige om Schickaues Pris, at den er ganske ekseptionel lav. Folk, som ere sagkyndige paa dette Omraade, mene, at han ikke vil være i Stand til at tjene noget, men at dette tyske Firma for enhver Pris har villet have Arbejdet, selv om det kom til at sætte Penge til paa det. Naar Burmeister & Wain har forlangt 144,000 Kr. mere, er det ikke paa nogen Maade en opskruet Pris, andre Firmaer have forlangt enten omtrent det samme eller betydeligt mere. Jeg skal for Eksempel nævne, at et andet Firma, Wickers i Barrow, har forlangt 1,415,000 Kr., det vil sige ca. 400,000 Kr. mere end Burmeister & Wain, hvis Tilbud vist endog er saa lavt, at Firmaet ikke vilde være i Stand til at tjene noget paa den Forretning. Det er jo ganske naturligt, at det danske Firma har gjort alt muligt

for at faa dette Arbejde til sit Værft, særlig af den Grund, at det derved vilde blive i Stand til at beskæftige en stor Stab af Arbejdere, som de ellers muligvis vilde blive nødte til at afskedige. Og dernæst tænker jeg mig ogsaa, at det danske Firma har sat en Ære i at komme til at levere Arbejde til Staten, saa at Arbejdet blev her paa Pladsen i Stedet for at gaa uden for Grænsen til Tyskland. Men nu er det tyske Tilbud egentlig ikke saa billigt, som det ser ud til. Det tyske Tilbud vil medføre større Udgifter for Statskassen paa visse Omraader end det danske. Jeg skal nævne en Post: Tilsynet med Færgernes Bygning. Der skal, saa vidt jeg ved, holdes et Par Mand nede i Elbingen, som skulle paase Arbejdets Udførelse dernede. Det vil blive en ret betydelig Udgiftspost, som delvis vilde kunne spares, eller som i hvert Tilfælde, naar Bygningen var foregaaet paa et Værft her i Kjøbenhavn, ikke vilde blive nær saa høj som, naar Tilsynet skal ske i Tyskland. Det vil maaske dreje sig om 10,000 Kr., der kunde være sparet paa dette Omraade. Saa have vi for øvrigt altid i Finansudvalget og ogsaa her i Rigsdagen været enige om, at selv om ogsaa de fremmede Tilbud vare noget billigere end de danske, burde de danske dog foretrækkes, og der har været nævnt saadan noget som, at naar Forskellen ikke var mere end 10 pCt., maatte man foretrække det danske fremfor det fremmede. Hvis vi tage disse 10 pCt. fra, vilde det andrage 85,000 Kr., og naar hertil lagdes Merudgiften ved Tilsynet, vilde Forskellen jo ikke blive saa overordentlig stor mellem disse Tilbud fra Burmeister & Wain og fra Schickau i Elbingen. Jeg beklager meget, at dette Arbejde er gaaet udenlands, særlig under de nuværende Forhold, hvor man her i Danmark har en Arbejdsløshed saa stor, som den ikke har været i mange Aar. Hvis denne Færge var bleven bygget her i Danmark, vilde det betyde, at et Beløb paa 275,000 Kr. vilde være bleven udbetalt i Arbejds løn, og der vilde kunne være beskæftiget en Stab paa 2—300 Arbejdere i 1 eller 1½ Aar. Det vilde have ikke saa lidt at betyde, naar en stor Række Arbejdere af forskellige Haandværksfag her kunde have faaet Beskæftigelse, medens de nu kunne faa Lov til at gaa arbejdsløse. Jeg synes, det er at foretrække at yde disse Folk Arbejde frem for mulig at henvise dem til Fattigvæsenet og yde dem Hjælp og Støtte ad den Vej. Jeg beklager;